

Projekt z dnia 8 marca 2019 r.

Etap: uzgodnienia

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 2019 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców

Na podstawie art. 97 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094, 2399 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 28 kwietnia 2014 r. w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców (Dz. U. poz. 560) załącznik do rozporządzenia otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem r.

**MINISTER SPRAW
WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

W porozumieniu:

**MINISTER SPRAW
ZAGRANICZNYCH**

Za zgodność

**pod względem prawnym,
legislacyjnym i redakcyjnym**

DYREKTOR
Departamentu Prawnego MSWiA

Mateusz Wereszczyński
radca prawny

11. 03. 2019 r.

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. poz. 97 i 225).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji
z dnia (poz. ...)

*WZÓR FORMULARZA, NA KTÓRYM WYDAJE SIĘ DECYZJĘ O UNIEWAŻNIENIU
LUB COFNIĘCIU WIZY KRAJOWEJ*

**DECYZJA
O UNIEWAŻNIENIU LUB COFNIĘCIU WIZY KRAJOWEJ**

Szanowny Panie/Szanowna Pani!

- Konsul
- Komendant oddziału Straży Granicznej
- Komendant placówki Straży Granicznej

przeanalizował:

- Pana/Pani wizę krajową o numerze wydaną
(dzień/miesiąc/rok)

i postanowił:

- unieważnić wizę krajową;
- cofnąć wizę krajową.

Decyzja została wydana z następującego(-cych) powodu(-dów):

Przesłanki ogólne odnoszące się do unieważnienia lub cofnięcia wizy krajowej:

- obowiązuje wpis Pana/Pani danych do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- nie posiada Pan/Pani wystarczających środków finansowych na czas trwania planowanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz na podróż powrotną do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, lub możliwości uzyskania takich środków zgodnie z prawem;

3. nie posiada Pan/Pani ubezpieczenia zdrowotnego lub medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094, z późn. zm.), lub ubezpieczenia medycznego, o którym mowa w art. 25 ust. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
4. wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
5. Pana/Pani dokument podróży cudzoziemca nie spełnia kryteriów określonych w art. 77 ust. 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z wyłączeniem przypadku, gdy kryterium, o którym mowa w art. 77 ust. 5 pkt 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, zostało pominięte ze względu na słuszny interes cudzoziemca;
6. w postępowaniu o wydanie wizy krajowej złożył(a) Pan/Pani wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączył(a) Pan/Pani do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje;
7. w postępowaniu o wydanie wizy krajowej zeznał(a) Pan/Pani nieprawdę lub zataił(a) Pan/Pani prawdę albo podrobił(a) Pan/Pani lub przerobił(a) Pan/Pani dokument w celu użycia go jako autentycznego bądź takiego dokumentu jako autentycznego Pan/Pani używał(a);
8. nie uzasadnił(a) Pan/Pani celu lub warunków planowanego pobytu;
9. zachodzą uzasadnione wątpliwości co do Pana/Pani zamiaru opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed upływem terminu ważności wizy;
10. zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez Pana/Panią oświadczeń odnośnie do celu Pana/Pani pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu mógłby być inny niż deklarowany;
11. o cofnięcie wizy krajowej wystąpił jej posiadacz;

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1-8 oraz 10-11):

12. ustał cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
13. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
14. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
15. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;

16. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2018 r. poz. 151, z późn. zm.), nie wyraził Pan/Pani zgody na to leczenie;
17. jednostka prowadząca studia działa głównie w celu ułatwiania studentom lub doktorantom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

Przesłanki dodatkowe odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1-8 oraz 10-11):

18. ustalił cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
19. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
20. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
21. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
22. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził Pan/Pani zgody na to leczenie;
23. jednostka naukowa działa głównie w celu ułatwiania naukowcom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

Przesłanki odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13a ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1-8 oraz 10-11):

24. ustalił cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
25. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
26. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
27. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
28. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził Pan/Pani zgody na to leczenie;
29. organizator stażu działa głównie w celu ułatwiania stażystom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

30. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 90 ust. 1c pkt 6 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;

Przesłanki odnoszące się do cofnięcia wizy krajowej wydanej w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (oprócz przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1-8 oraz 10-11):

31. ustalił cel pobytu, który był powodem wydania tej wizy;
32. przestał(a) Pan/Pani spełniać wymogi wydania wizy ze względu na deklarowany cel pobytu;
33. okoliczności sprawy wskazują, że wiza krajowa była wykorzystana w innym celu niż cel, w jakim została wydana;
34. wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską;
35. podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, nie wyraził Pan/Pani zgody na to leczenie;
36. jednostka organizacyjna, na rzecz której wykonuje Pan/Pani lub zamierza wykonywać świadczenia jako wolontariusz, działa głównie w celu ułatwiania wolontariuszom niezgodnego z prawem wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
37. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 90 ust. 1d pkt 6 lub 7 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

Podstawy prawne:

.....

Pouczenie:

- Od decyzji wydanej przez konsula przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy przez ten organ. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy składa się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji o unieważnieniu/cofnięciu wizy krajowej do organu, który wydał decyzję.
- Niniejsza decyzja została wydana po ponownym rozpatrzeniu sprawy przez konsula i jest ostateczna. Od niniejszej decyzji nie przysługuje odwołanie lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- Od decyzji wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej przysługuje odwołanie do Komendanta Głównego Straży Granicznej. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem

organu, który wydał decyzję, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie, a gdy decyzja została ogłoszona ustnie – od dnia jej ogłoszenia stronie. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku zrzeczenia się prawa do odwołania od decyzji nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Data, pieczęć i podpis organu wydającego decyzję:

.....

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców ma na celu dostosowanie określonego w załączniku do tego rozporządzenia wzoru formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej, do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3072) wdrażającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze *au pair* (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21). Wspomniana wyżej ustawa z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach wprowadza m. in. zmiany w art. 60 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094, z późn. zm.) regulującym cel wydania wizy, w art. 65, który ustanawia przesłanki odmowy wydania wizy krajowej oraz w art. 90, który określa zasady cofania wizy krajowej. Zmiany, o których mowa wyżej, spowodowały konieczność podjęcia prac legislacyjnych w kierunku dostosowania przepisów rozporządzenia w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców. Przede wszystkim należy wskazać, że w art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach rozszerzono podstawy cofnięcia wizy poprzez wprowadzenie odesłania dodatkowo do art. 65 ust. 1 pkt 10, podczas gdy w dotychczasowym stanie prawnym odesłanie dotyczyło ust. 1 pkt 1 i 3–9 w art. 65 ustawy.

W związku z powyższym we wzorze formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej, wprowadzono ww. nową przesłankę, która ma zastosowanie do cofania i unieważniania wiz krajowych zgodnie z art. 90 ust. 1 oraz art. 91 ustawy o cudzoziemcach, tj. wówczas gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.

Ponad powyższe na podstawie ww. ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach katalog przesłanek odnoszących się do cofnięcia wiz krajowych uległ dalszemu rozszerzeniu o przypadki przewidziane w dodawanych w art. 90 ust. 1a-1d. Dotyczy to wiz wydanych w celach, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, lub art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a lub 13b tej ustawy, tj. podjęcia lub kontynuacji stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, odbycia stażu oraz udziału w programie wolontariatu europejskiego.

W formularzu, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej wyodrębniono ogólne przesłanki odnoszące się do unieważnienia lub cofnięcia wizy krajowej oraz dodatkowe przesłanki odnoszące się tylko do cofnięcia wiz krajowych wydanych w ww. celach przewidzianych w dodawanych ust. 1a-1d w art. 90 ustawy o cudzoziemcach,

z zastrzeżeniem, że będą one miały zastosowanie oprócz ogólnych przesłanek cofnięcia wizy krajowej wymienionych w pkt 1-8 oraz 10-11 formularza. Należy w tym miejscu dodać, że przesłanka, o której mowa w pkt 9 formularza nie będzie miała zastosowania do tych wiz z uwagi na wyłączenie przewidziane w art. 65 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

Część przesłanek cofnięcia wiz krajowych wydanych w ww. celach dodanych w art. 90 w ust. 1a pkt 4, ust. 1b pkt 4, ust. 1c pkt 4 oraz ust. 1d pkt 4, zgodnie z którymi przesłanką cofnięcia wizy jest wystąpienie przynajmniej jednej z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pokrywa się z ogólnymi przesłankami unieważnienia lub cofnięcia wiz krajowych, przewidzianymi w przesłankach formularza w brzmieniu dotychczasowym. Przesłanki wystąpienia okoliczności, o których mowa w przytoczonym wyżej art. 100 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz częściowo w pkt 4 ustawy o cudzoziemcach pokrywają się z przesłankami wskazanymi w pkt 1, 4, 6 i 7 formularza w dotychczasowym brzmieniu. Aby w pełni odzwierciedlić wymagania przewidziane w ww. art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach konieczne było uwzględnienie w formularzu przesłanek cofnięcia wiz krajowych wydanych w ww. celach, dotyczących okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4, czyli gdy cofnięcia wizy wymagają zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską oraz okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 8 - gdy podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2018 r. poz. 151 i 1669) cudzoziemiec nie wyraził zgody na to leczenie.

Powyższe zmiany zostały wprowadzone w formularzu stanowiącym załącznik do niniejszego rozrządzenia.

Należy także wskazać, że pouczenie znajdujące się w formularzu zostało uzupełnione o dodatkową informację, że decyzja wydana przez konsula po ponownym rozpatrzeniu sprawy jest ostateczna i nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy. Rubryka ta będzie zaznaczana przez konsula w przypadku wydawania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej w wyniku rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Potrzeba uzupełnienia pouczenia wynika z dotychczasowej praktyki konsularnej, zgodnie z którą konsul po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy chcąc nadal unieważnić lub cofnąć wydaną wizę wydaje decyzję na formularzu określonym w załączniku VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) - w przypadku wizy Schengen oraz na formularzu, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach w przypadku wizy krajowej. Sama instytucja ponownego rozpatrzenia sprawy daje podstawy do takiego działania, ponieważ jako środek *quasi* odwoławczy, sprowadza się do powtórnego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych sprawy pod kątem powtórnego wydania rozstrzygnięcia co do jej istoty, przy zastosowaniu tych samych podstaw prawnych, w tym proceduralnych, które posłużyły do wydania pierwszej decyzji w sprawie.

Mając powyższe na uwadze za niezbędne uznano zamieszczenie w formularzu pouczenia o treści wskazanej wyżej, które będzie zaznaczane przez konsula w przypadku wydawania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej po ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Uzupełniono także pouczenie odnoszące się do odwołania od decyzji wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej. Projektodawca uznał za zasadne uwzględnienie w treści ww. pouczenia następującej informacji: że w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku zrzeczenia się prawa do odwołania od decyzji nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Ponadto, wprowadzono numerację stron formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej.

Przewidywany termin wejścia w życie projektu rozporządzenia zostanie wskazany dzień wejścia w życie ustawy z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, gdyż rozporządzenie uwzględnia zmiany wprowadzane tą ustawą. Wskazanie konkretnej daty będzie możliwe po ogłoszeniu tej ustawy w Dzienniku Ustaw.

Wejście w życie projektu rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw.

Projekt rozporządzenia jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedłożenia właściwym instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu w celu uzyskania opinii, dokonania konsultacji lub uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia – stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) – został zamieszczony w zakładce Projekty aktów prawnych na stronie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w portalu GOV.PL oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) – został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Nazwa projektu

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – ministerstwo wiodące

Ministerstwo Spraw Zagranicznych – ministerstwo współpracujące

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu

Renata Szczęch

Podsekretarz Stanu

w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu

Michał Bleszyński

Zastępca Dyrektora Departamentu Legalizacji Pobytu

Urząd do Spraw Cudzoziemców

Tel. 22 60 174 15

legalizacjapobytu@udsc.gov.pl

Data sporządzenia

8 marca 2019 r.

Źródło:

Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r., poz. 2094, z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3072)

Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji - 475

OCENA SKUTKÓW REGULACJI**1. Jaki problem jest rozwiązywany?**

Projekt rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji zmieniającego rozporządzenie w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców ma na celu dostosowanie określonego w załączniku do tego rozporządzenia wzoru formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej do zmian wprowadzonych ustawą z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3072). Przedmiotowa ustawa ma na celu dostosowanie polskiego porządku prawnego do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/801 z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbycia studiów, szkoleń, udziału w wolontariacie, programach wymiany młodzieży szkolnej lub projektach edukacyjnych oraz podjęcia pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (Dz. Urz. UE L 132 z 21.05.2016, str. 21).

Zmiany wprowadzone ww. ustawą z dnia 22 lutego 2019 r. obejmują m.in. art. 60 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r., poz. 2094, z późn. zm.) regulujący cel wydania wizej, art. 65, który ustanawia przesłanki odmowy wydania wizej krajowej oraz w art. 90, który określa zasady cofania wizej krajowej. Wskutek tych zmian, powstała konieczność podjęcia prac legislacyjnych w kierunku dostosowania przepisów rozporządzenia w sprawie unieważniania i cofania wiz dla cudzoziemców. Przede wszystkim należy wskazać, że w art. 90 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach rozszerzono podstawy cofnięcia wizej poprzez wprowadzenie odesłania dodatkowo do art. 65 ust. 1 pkt 10, podczas gdy w dotychczasowym stanie prawnym odesłanie dotyczy ust. 1 pkt 1 i 3–9 w art. 65 ustawy.

W związku z powyższym we wzorze formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej, wprowadzono ww. nową przesłankę, która ma zastosowanie do cofania i unieważniania wiz krajowych zgodnie z art. 90 ust. 1 oraz art. 91 ustawy o cudzoziemcach, tj. wówczas gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.

Ponad powyższe na podstawie ww. ustawy katalog przesłanek odnoszących się do cofnięcia wiz krajowych uległ dalszemu rozszerzeniu o przypadki przewidziane w dodawanych w art. 90 ust. 1a-1d. Dotyczy to wiz wydanych w celach, o których mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, lub art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a lub 13b tej ustawy, tj. podjęcia lub kontynuacji stacjonarnych: studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo kształcenia się w szkole doktorskiej, prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, odbycia stażu oraz udziału w programie wolontariatu europejskiego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

We wzorze formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej, stanowiącym załącznik do projektowanego rozporządzenia przewiduje się wprowadzenie nowej przesłanki, o której mowa w art. 65 ust. 1 pkt 10 ustawy, która będzie miała zastosowanie zarówno do cofania, jak i unieważniania wiz krajowych zgodnie z art. 90 ust. 1 oraz art. 91 ustawy o cudzoziemcach, tj. gdy zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.

W dodatkowych przesłankach odnoszących się tylko do cofnięcia wizej krajowej uwzględniono przewidziane w art. 90 ust. 1a-1d ustawy, przesłanki cofania wiz krajowych wydanych w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, z adnotacją „student”, lub w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 13, 13a lub 13b tej ustawy.

W formularzu, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej wyodrębniono ogólne przesłanki odnoszące się do unieważnienia lub cofnięcia wizej krajowej oraz dodatkowe przesłanki odnoszące się tylko do cofnięcia wiz krajowych wydanych w ww. celach przewidzianych w dodawanych ust. 1a-1d w art. 90 ustawy o cudzoziemcach, z zastrzeżeniem, że będą one miały zastosowanie oprócz ogólnych przesłanek cofnięcia wizej krajowej wymienionych w pkt 1-8 oraz 10-11 formularza. Należy w tym miejscu dodać, że przesłanka, o której mowa w pkt 9 formularza nie będzie miała zastosowania do tych wiz z uwagi na wyłączenie przewidziane w art. 65 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw.

Część przesłanek cofnięcia wiz krajowych wydanych w ww. celach dodanych w art. 90 w ust. 1a pkt 4, ust. 1b pkt 4, ust. 1c pkt 4 oraz ust. 1d pkt 4, zgodnie z którymi przesłanką cofnięcia wizej jest wystąpienie przynajmniej jednej z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, pokrywa się z ogólnymi przesłankami unieważnienia lub cofnięcia wiz krajowych, przewidzianymi w przesłankach formularza w brzmieniu dotychczasowym. Przesłanki wystąpienia okoliczności, o których mowa w przytoczonym wyżej art. 100 ust. 1 pkt 2 i 5 oraz częściowo w pkt 4 ustawy o cudzoziemcach pokrywają się z przesłankami wskazanymi w pkt 1, 4, 6 i 7 formularza w dotychczasowym brzmieniu. Aby w pełni odzwierciedlić wymagania przewidziane w ww. art. 100 ust. 1 pkt 2, 4, 5 lub 8 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach konieczne było uwzględnienie w formularzu przesłanek cofnięcia wiz krajowych wydanych w ww. celach, dotyczących okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 4, czyli gdy cofnięcia wizej wymagają zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską oraz okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 8 - gdy podlegając obowiązkowi leczenia na podstawie art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi (Dz. U. z 2018 r. poz. 151 i 1669) cudzoziemiec nie wyraził zgody na to leczenie.

Należy także wskazać, że pouczenie znajdujące się w formularzu zostało uzupełnione o dodatkową informację, że decyzja wydana przez konsula po ponownym rozpatrzeniu sprawy jest ostateczna i nie przysługuje od niej odwołanie lub wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy. Rubryka ta będzie zaznaczana przez konsula w przypadku wydawania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej w wyniku rozpatrzenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Potrzeba uzupełnienia pouczenia wynika z dotychczasowej praktyki konsularnej, zgodnie z którą konsul po rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy chcąc nadal unieważnić lub cofnąć wydaną wizę wydaje decyzję na formularzu określonym w załączniku VI do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy) - w przypadku wizej Schengen oraz na formularzu, o którym mowa w art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy o cudzoziemcach w przypadku wizej krajowej. Sama instytucja ponownego rozpatrzenia sprawy daje podstawy do takiego działania, ponieważ jako środek quasi odwoławczy, sprowadza się do powtórnego zbadania wszystkich okoliczności faktycznych sprawy pod kątem powtórnego wydania rozstrzygnięcia co do jej istoty, przy zastosowaniu tych samych podstaw prawnych, w tym proceduralnych, które posłużyły do wydania pierwszej decyzji w sprawie.

Mając powyższe na uwadze za niezbędne uznano zamieszczenie w formularzu pouczenia o treści wskazanej wyżej, które będzie zaznaczane przez konsula w przypadku wydawania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej po ponownym rozpatrzeniu sprawy.

Uzupełniono także pouczenie odnoszące się do odwołania od decyzji wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej. Projektodawca uznał za zasadne uwzględnienie w treści ww. pouczenia następującej informacji: że w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania od decyzji wydanej przez komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. W przypadku zrzeczenia się prawa do odwołania od decyzji nie przysługuje skarga do sądu administracyjnego

Ponadto wprowadzono numerację stron formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Z uwagi na fakt, iż proponowane w projekcie rozporządzenia regulacje wynikają z obowiązku realizacji upoważnienia zawartego w art. 97 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, na mocy którego minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych zostali zobligowani do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza, na którym wydaje się decyzję o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej, należy stwierdzić, iż nie jest to problematyka uzasadniająca dokonanie analiz porównawczych z przyjętymi przez inne kraje członkowskie OECD/UE rozwiązaniami.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Zródło danych	Oddziaływanie
cudzoziemcy	Okolo 1 800 000	Dane statystyczne dotyczące wydanych wiz, Raport Polskiej Służby Konsularnej za 2017 r. zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych	Możliwość wydania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej.
województwie	16 wojewodów	Ustawa z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. poz. 603, z późn. zm.)	Organy I instancji w sprawach zezwoleń pobytowych oceniający legalność pobytu cudzoziemców organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
Szef Urzędu do Spraw Cudzoziemców	1 urząd administracji rządowej	Ustawa z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2018 r. poz. 2094, z późn. zm.)	Organ przyjmujący informacje o cofnięciu wizy krajowej i adnotacją „student” lub w celu prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, organ I instancji w sprawach zezwoleń pobytowych oraz zobowiązania cudzoziemców do powrotu oceniający legalność pobytu cudzoziemców, organ kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
organy Straży Granicznej	- 1 Komendant Główny Straży Granicznej - 9 Komendantów oddziałów Straży Granicznej; - 104 Komendantów placówek Straży Granicznej	Ustawa z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 147)	Organy właściwe do wydania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizy krajowej, w sprawach odmowy wjazdu, Organy I instancji w sprawach zobowiązania cudzoziemców do powrotu oceniający legalność pobytu cudzoziemców, organ kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
organy Policji	- 1 Komendant Główny Policji, - 16 Komendantów Wojewódzkich Policji, - 217 Komendantów Powiatowych (Miejskich) - 1 Komendant Stołeczny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161)	Organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.

Komendant Główny Policji	1 Komendant Główny Policji	Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2019 r. poz. 161)	Udział w konsultacjach z art. 25 ust. 2 Konwencji Wykonawczej Schengen
organy Administracji Skarbowej	16 izb administracji skarbowej 16 urzędów celno-skarbowych (wraz z delegaturami – 45 i oddziałami celnymi – 143)	Ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 508, z późn. zm.)	Organy kontroli legalności pobytu cudzoziemców w Polsce.
konsulowie	523 konsulów RP	Raport Polskiej Służby Konsularnej za 2017 r. zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Spraw Zagranicznych	Organy właściwe do wydania decyzji o unieważnieniu lub cofnięciu wizej krajowej.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych. W celu wykonania wynikającego z przepisów obowiązującego prawa obowiązku zasięgnięcia opinii projekt rozporządzenia został przekazany do zaopiniowania następującym podmiotom:

- 1) Prokuratorowi Krajowemu – art. 3 § 1 pkt 12 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze (Dz. U. z 2017 r. poz. 1767, z późn. zm.);
- 2) Pierwszemu Prezesowi Sądu Najwyższego – art. 1 pkt 4 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. z 2018 r. poz. 5, z późn. zm.);
- 3) Prezesowi Urzędu Ochrony Danych Osobowych – art. 51 ustawy z dnia 10 maja 2018 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1800, z późn. zm.).

Ponadto projekt został przekazany do konsultacji:

- 1) wojewodom;
- 2) Rzecznikowi Praw Obywatelskich;
- 3) Rzecznikowi Praw Dziecka;
- 4) Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka;
- 5) Europejskiej Unii Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz Klasy Średniej UNICORN;
- 6) Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM);
- 7) Wysokiemu Komisarzowi Narodów Zjednoczonych ds. Uchodźców (UNHCR);
- 8) Sekcji Praw Człowieka Uniwersyteckiej Poradni Prawnej UJ;
- 9) Stowarzyszeniu Amnesty International;
- 10) Fundacji Refugee.pl;
- 11) Instytutowi na Rzecz Państwa Prawa;
- 12) Stowarzyszeniu Interwencji Prawnej;
- 13) Centrum Pomocy Prawnej im. Haliny Nieć;
- 14) Stowarzyszeniu „Emigrant”;
- 15) Caritas Polska;
- 16) Fundacji Panoptykon;
- 17) Fundacji Ocalenie;
- 18) Fundacji Multiocalenie;
- 19) Fundacji Rozwoju Oprócz Granic;
- 20) Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji;
- 21) Komisji Dialogu Społecznego ds. Cudzoziemców działająca przy Centrum Komunikacji Społecznej Urzędu m.st. Warszawy;
- 22) Polskiej Organizacji Turystycznej;
- 23) Polskiej Izbie Turystyki;
- 24) Rzecznikowi Małych i Średnich Przedsiębiorców.

Projekt rozporządzenia – stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stosowania prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) – został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz zgodnie z § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) – został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wydatki ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Saldo ogółem	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
budżet państwa	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
JST	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
pozostałe jednostki (oddzielnie)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

Źródła finansowania Nie dotyczy

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych wydatków i nie wpłynie na zmniejszenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia z części 42 – Sprawy wewnętrzne, jak i poza nią, a w konsekwencji nie będzie generowało kosztów wymagających finansowania. Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie angażowało dodatkowych środków budżetu państwa w jakiegokolwiek fazie realizacji projektowanego przedsięwzięcia także z części 85 – Budżety wojewodów.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	-	-	-	-	-	-	-	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	-	-	-	-	-	-	-	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	-	-	-	-	-	-	-	

Niemierzalne	-	-
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie niniejszego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, a zwłaszcza mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorstw, sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwroconej tabeli zgodności).	nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	-	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
W § 2 projektu rozporządzenia, jako termin wejścia w życie rozporządzenia, zostanie wskazany dzień wejścia w życie ustawy 22 lutego 2019 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, gdyż rozporządzenie uwzględnia zmiany wprowadzane tą ustawą, które powinny wejść w życie równocześnie z niniejszą ustawą. Wskazanie konkretnej daty będzie możliwe po ogłoszeniu tej ustawy w Dzienniku Ustaw.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Proponowane w projekcie rozporządzenia rozwiązania wynikają z przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach. W związku z tym ewaluacja nie dotyczy przepisów rozporządzenia.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		